LES FALLES DES D'UN ALTRE PUNT DE VISTA

La meua mare i la seua família sempre han sigut fallers i sempre han viscut a València, més concretament al Cabanyal. Però això va canviar quan la meua mare va conèixer al meu pare en un poblet de Castelló. S'enamoraren i, amb el temps, ma mare va decidir anar a viure amb ell. I ací comença la meua història.

Hola! Em dic Ana i tinc 14 anys. Visc a un poblet de la província de Castelló. Sóc fallera des d'abans de caminar. Les falles són algo que sempre m'ha encantat, els trages, els amics, els actes, les festes en general.

No obstant, hi ha algo que odie de les Falles. Que no t'ho creus? Pues sí. I segur que a més d'una fallera també li passa: Odie les arracades!! Serà precís?

Veig a la meua mare quan es vist de fallera i rés li molesta. I la meua germana menuda, un altra que tal! Però de que tenen les orelles? D'algeps? Jo no soporte les arracades de cap manera. De fet, alguna vegada, se m'han oblidat a casa "sense voler".

Però clar, com ara diuen que sòc major, me tinc que comportar... En fi, menys mal que lo demés compensa: els pasacarrers en la música acompanyant-nos, els sopars en els amics, les verbenes...

Crec que sóc afortunada de tindre amics al poble i a la falla. Sempre que poden els meus pares ens "baixen" al Cabanyal a la meua germana i a mi per no perdre el contacte amb els amics.

Al principi tot era un poc més senzill, ja que era menuda i mai no hi havia cap problema, ni el col·legi ni el treball dels meus pares, ningú no anava a impedir que jo visquera les meus falles cada any.

Conforme vaig creixent, les coses canvien. Ara estic a l'institut i és més difícil faltar a classe i potser algun dia tindré que anar directa del Cabanyal a l'institut. Però tot esforç té la seua recompensa i la meua es disfrutar de les falles i els amics cada any com si fora del Cabanyal.

ANA B.

Categoría Juvenil